

Oponentský posudek diplomové/bakalářské práce

Název práce: Teorie dějin Ginabattista Vica (sic!)

Autor práce: Lucie Baštová

Obor studia: FiRe

Posudek vypracoval: Jaroslav Vokoun

Datum: 6.5.2017

Problémem hodnocení předložené práce je propastný rozdíl mezi materiální a formální stránkou práce. Z obsahového hlediska jistě práce vysoko převyšuje mnohé, co je přijato jako bakalářská práce. Z formálního hlediska je práce na velmi nízké úrovni, už jen ve čtyřslovném názvu práce jsou dvě (či tři) chyby. Upřednostňuji nakonec materiální hledisko a **práci doporučuji k obhajobě.**

Z formálního hlediska práce obsahuje snad všechny myslitelné chyby a mohla by sloužit jako učební pomůcka v metodologickém semináři. Obsahuje chyby pravopisné (dokonce v psaní i/y; psaní velkých písmen, svévolná interpunkce), gramatické (chybné rekce sloves, chybné předložkové vazby, neshody mezi větnými členy atd.), stylistické (anakoluty, kontaminace, elipsy, atd. atd.). Největším problémem je stavba věty jako vyslovené myšlenky – studentka rozděluje, co k sobě patří a spojuje, co k sobě nepatří (tak vznikají např. polověty a samostatné věty, které jsou vlastně vedlejšími větami předchozí věty). Zvláštností, nevím, zda chybou, je užívání tázacího zájmena „kdy“ ve smyslu spojky bez časového významu, většinou k vyjádření příčinného či jiného vztahu, a sice i na začátku věty, která zjevně ještě měla být součástí věty předchozí. Kdyby studentka byla nechala práci korigovat kompetentní a svědomitou osobou, mohla předložit práci vynikající po všech stránkách.

Z hlediska zpracování tématu naopak práci chválím. Autorka přehledně referuje o Vicově koncepci, což není při rozsahu a komplikovanosti Vicova analyzovaného díla vůbec snadné, a poté srovnává jeho pojetí s některými koncepcemi dějin z pozdější doby až po současnost, kdy Vica nově objevujeme. V závěru dokonce odhaluje problém, který u Vica objevila – Jak může křesťanský autor mít cyklickou teologii dějin? – a pokouší se jej osvětlit. Snaží se i o jakousi psychologizaci preference pro určitou koncepci dějin v závislosti na věku člověka. Je patrné, že autorka má téma promyšlené i osobně prožité, že je schopna komparace různých pohledů i formulace vlastního názoru. Aplikaci filosofie dějin na současnost a aktualizacím prezentovaných myšlenek se autorka vyhýbá, třebaže zájem o filosofii dějin je obvykle motivován snahou pochopit současnost (například v případě nás generací hledajících smysl dějin v době komunistické moci). Dnes dochází opět k většímu vpádu obecných dějin do privátních osudů, což by mohlo vést k většímu zájmu i ostatních studentů o filosofii a teologii dějin, kterou zde vyučují obvykle malému počtu zájemců. Například autorkou práce tematizovaný Vico nabízí i jeden z možných klíčů k pochopení současného vývoje západní Evropy: Pády do barbarství chrání lidstvo před civilizovaným sebezničením. To uvádím jen jako příklad Vicovy pozice k interpretaci, nikoli jako vlastní vyhraněné stanovisko.

J. Vohoun